

Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

► **B****ДИРЕКТИВА 96/26/ЕО НА СЪВЕТА**

от 29 април 1996 година

относно допускане до професията на автомобилен превозвач на товари и автомобилен превозвач на пътници и взаимно признаване на дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация, предназначени да улеснят упражняването на правото на свободно установяване на тези превозвачи за осъществяване на вътрешни и международни превози

(ОВ L 124, 23.5.1996 г., стр. 1)

Изменена с

Официален вестник

№ страница дата

► <u>M1</u>	Директива 98/76/ЕО на Съвета от 1 октомври 1998 година	L 277	17	14.10.1998
► <u>M2</u>	Директива 2004/66/ЕО на Съвета от 26 април 2004	L 168	35	1.5.2004
► <u>M3</u>	Директива 2006/103/ЕО на Съвета от 20 ноември 2006 година	L 363	344	20.12.2006

Изменена с

► <u>A1</u>	Акт относно условията за присъединяване към Европейския съюз на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словашката република и промените в учредителните договори на Европейския съюз	L 236	33	23.9.2003
► <u>A2</u>	Акт за присъединяване на България и Румъния	L 157	203	21.6.2005

ДИРЕКТИВА 96/26/ЕО НА СЪВЕТА

от 29 април 1996 година

относно допускане до професията на автомобилен превозвач на товари и автомобилен превозвач на пътници и взаимно признаване на дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация, предназначени да улеснят упражняването на правото на свободно установяване на тези превозвачи за осъществяване на вътрешни и международни превози

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 75 от него,

като взе предвид предложението на Комисията ⁽¹⁾,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ⁽²⁾,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 189в от Договора ⁽³⁾,

като има предвид неколкотократно внасяне на съществени изменения в Директива 74/561/ЕИО на Съвета от 12 ноември 1974 г. относно допускане до професията на автомобилен превозвач на товари във вътрешни и международни превози ⁽⁴⁾, Директива 74/562/ЕИО на Съвета от 12 ноември 1974 г. относно допускане до професията на автомобилен превозвач на пътници във вътрешни и международни превози ⁽⁵⁾ и Директива 77/796/ЕИО на Съвета от 12 декември 1977 г., относно взаимно признаване на дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация на автомобилните превозвачи на товари и автомобилните превозвачи на пътници, включително и мерките, предназначени да улеснят ефективното упражняване на правото на свобода на установяване на тези превозвачи ⁽⁶⁾; като има предвид, че от съображения за рационалност и яснота, посочените директиви следва да бъдат обединени в един-единствен текст;

като има предвид, че организацията на транспортния пазар е един от съществените фактори за осъществяване на общата политика в областта на транспорта, предвидена в Договора;

като има предвид, че приемането на мерки, насочени към координиране на условията за допускане до професията на автомобилен превозвач на товари или автомобилен превозвач на пътници (наричани по-нататък „автомобилен превозвач“) вероятно ще благо-

⁽¹⁾ ОВ С 286, 14.11.1990 г., стр. 4 и изменение, изпратено на 16 декември 1993 г.

⁽²⁾ ОВ С 339, 31.12.1991 г., стр. 5 и ОВ С 295, 22.10.1994 г., стр. 30.

⁽³⁾ Становище на Европейския парламент от 13 декември 1991 г. (ОВ С 13, 20.1.1992 г., стр. 443) и от 20 април 1994 г. (ОВ С 128, 9.5.1994 г., стр. 136), обща позиция на Съвета от 8 декември 1995 г. (ОВ С 356, 30.12.1995 г.) и Решение на Европейския парламент от 28 март 1996 г. (все още не е публикувано в *Официален вестник*).

⁽⁴⁾ ОВ L 308, 19.11.1974 г., стр. 18. Директива, последно изменена с Регламент (ЕИО) № 3572/90 (ОВ L 353, 17.12.1990 г., стр. 12).

⁽⁵⁾ ОВ L 308, 19.11.1974 г., стр. 23. Директива, последно изменена с Регламент (ЕИО) № 3572/90 (ОВ L 353, 17.12.1990 г., стр. 12).

⁽⁶⁾ ОВ L 334, 24.12.1977 г., стр. 37. Директива, последно изменена с Директива 89/438/ЕИО (ОВ L 212, 22.7.1989 г., стр. 101). Поправка (ОВ L 298, 17.10.1989 г., стр. 31).

▼B

приятства ефективно упражняване на правото на установяване на тези превозвачи;

като има предвид, че необходимостта да се осигури въвеждането на общи правила за допускане до професията на автомобилен превозвач във вътрешни и международни превози, за да се гарантира, че тези превозвачи ще бъдат с по-висока квалификация и по такъв начин да се повиши рационализацията на пазара и качеството на предоставяната услуга в интерес на потребителите, превозвачите и икономиката като цяло, както и пътната безопасност;

като има предвид, че правилата за допускане до професията на автомобилен превозвач следователно трябва да обхващат добрата репутация, финансовата стабилност и професионалната компетентност на превозвачите;

като има предвид обаче, че не се налага в тези общи правила да се включат някои видове превози, които имат ограничено икономическо значение;

като има предвид, че от 1 януари 1993 г. достъпът до пазара на трансграничните автомобилни превози на товари се регулира от система за издаване на лицензи в Общността на основата на качествени критерии;

като има предвид, че за да се реорганизира ефективно пазарът с оглед на изискването за добра репутация, е необходимо допускането до упражняване на професията на автомобилен превозвач да зависи от еднакви изисквания, и по-специално заявителят да няма присъди за тежки престъпления, включително правонарушения от търговско естество, да не е обявен за неспособен да упражнява професията, и от спазването на разпоредбите, които се прилагат за професията на автомобилен превозвач;

като има предвид, че с оглед изискването за подходяща финансова стабилност и в частност, за да се осигури режим на еднакво третиране на предприятията в различните държави-членки, е необходимо да бъдат определени конкретни критерии, на които трябва да отговарят автомобилните превозвачи;

като има предвид, че предвид изискването за добра репутация и финансова стабилност би било уместно да се признават съответните документи, издадени от компетентен орган в страната на произход на автомобилния превозвач, или страната, от която той идва, като достатъчно доказателство за допускане до разглежданите дейности в приемашата държава-членка;

като има предвид, че е препоръчително, с оглед на изискването за професионална компетентност да се предвиди доказването на тази компетентност да става въз основа на издържан писмен изпит от заявителя за автомобилен превозвач, но държавите-членки да могат да освобождават кандидатите от такъв изпит, ако те са представили доказателства за достатъчен практически опит;

като има предвид, че по отношение на изискването за професионална компетентност, сертификатите, издадени съобразно разпоредбите на Общността за допускане до професията на автомобилен превозвач, трябва да бъдат разглеждани като достатъчно доказателство от приемашата държава-членка;

като има предвид, че за приложението на настоящата директива следва да се вземат мерки за създаване на система за взаимопомощ между държавите членки;

като има предвид, че настоящата директива не трябва да засяга задълженията на държавите-членки относно крайните срокове за въвеждане или прилагане на директивите, посочени в приложение II, част Б,

▼B

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ДЯЛ I

Допускане до професията на автомобилен превозвач

Член 1

1. Допускането до професията на автомобилен превозвач на товари или автомобилен превозвач на пътници се урежда с разпоредбите, приети от държавите-членки в съответствие с общите правила, които се съдържат в настоящата директива.

2. По смисъла на настоящата директива:

▼M1

— „*професията на автомобилен превозвач на стоки*“ е дейността, осъществявана от всяко предприятие за превозване на стоки за собствена сметка с моторно превозно средство или комбинация от превозни средства;

▼B

— „*професията автомобилен превозвач на пътници*“ е дейността, осъществявана от всяко предприятие посредством моторни превозни средства, конструирани и оборудвани по такъв начин, че да са подходящи за превозване на повече от девет лица — включително и водача — и предназначени за тази цел, пътнически транспортни услуги за обществеността или за определени категории пътници срещу заплащане от страна на превозваното лице или от организатора на транспорта,

— „*предприятие*“ е всяко физическо лице, всяко юридическо лице, независимо дали работи с цел печалба или не, всяко сдружение или група лица без правосубектност, независимо дали със стопанска или нестопанска цел, или всеки официален орган, независимо дали има собствена правосубектност или е зависим от институция, която има такава правосубектност.

▼M1

— „*обичайно пребиваване*“ е мястото, където лицето обикновено живее в продължение най-малко на 185 дни през всяка календарна година поради лични и професионални връзки или, в случай на лице без професионални връзки, поради лични връзки, които показват тясна връзка между лицето и мястото, където то живее.

Въпреки това, обичайното пребиваване на лице, чийто професионални връзки са на място, различно от мястото на личните му връзки, и което в резултат на това живее поред на различни места, намиращи се в две или повече държави-членки, се счита мястото на личните му връзки, при условие че лицето се връща редовно на това място. Последното условие не е задължително, когато лицето живее в държава-членка с цел изпълнението на задача с определена продължителност. Посещаването на университет или училище не означава промяна на обичайното пребиваване.

▼B

Член 2

▼M1

1. Настоящата директива не се прилага за предприятия, извършващи по професия дейност като автомобилен превозвач на стоки с моторни превозни средства или комбинация от превозни средства, чиято максимално допустима маса не надвишава 3,5 тона. Държавите-членки могат обаче, да намалят това ограничение за всички, или за някои категории превози.

▼B

2. ►**M1** (а) ◀ Държавите-членки могат, след консултации с Комисията, да освободят от прилагането на всички или на някои разпоредби на настоящата директива предприятията за автомобилен превоз на товари, осъществяващи изключително вътрешни превози, които имат незначително влияние за транспортния пазар поради:

- естеството на превозваните товари, или
- кратките разстояния, на които се превозват товарите.

В случай на непредвидени обстоятелства, държавите-членки могат да предоставят временно освобождаване до приключване на консултациите с Комисията.

▼M1

б) Когато предприятия, извършващи по професия дейност като превозвач на стоки, използват превозни средства с максимално допустима маса между 3,5 и 6 тона, държавите-членки могат, след информирание на Комисията, да освободят от прилагането на всички или на някои разпоредби на настоящата директива тези предприятия, които осъществяват изключително местни превози и които имат второстепенно значение за транспортния пазар поради късите разстояния на превозване.

▼B

3. Държавите-членки могат, след консултации с Комисията, да освободят от прилагането на всички или на някои разпоредби от настоящата директива предприятията, предоставящи изключително услуги за автомобилен превоз на пътници с нетърговска цел, или предприятията, чиято основна дейност не е тази на автомобилен превозвач на пътници, доколкото транспортната им дейност има незначително влияние за транспортния пазар.

Член 3

1. Предприятията, желаещи да извършват по професия дейност като автомобилен превозвач, трябва да отговарят на изискванията за:

- а) добра репутация;
- б) подходящо финансово състояние;
- в) професионална компетентност.

Когато кандидатът е физическо лице и не отговаря на изискване съгласно буква в), компетентните органи могат независимо от това да му разрешат да осъществява по професия дейност като автомобилен превозвач, при условие че той определи пред горепосочените органи друго лице, отговарящо на изискванията съгласно букви а) и в), което продължително и ефективно ще ръководи транспортната дейност на предприятието.

Когато заявителят не е физическо лице:

- лицето или лицата, които продължително и ефективно ще ръководят транспортната дейност на предприятието, трябва да отговарят на изискване съгласно буква а). Държавите-членки могат да изискат също и други лица в предприятието да отговарят на това изискване,
- лицето или лицата, посочени в първото тире, трябва да отговарят на изискване съгласно буква в).

2. Държавите-членки определят условията, които трябва бъдат изпълнени от предприятията, установени на тяхна територия, за да отговарят на изискването за добра репутация.

Те определят, дали това изискване не е изпълнено, или вече не се изпълнява, ако физическото лице или лицата, за които се смята, че отговарят на това условие съгласно параграф 1:

▼B

- а) са били осъждани за тежки престъпления, включително и правонарушения от търговско естество;
- б) са обявени за неспособни да упражняват професията на автомобилен превозвач съгласно правилата, които са в сила;

▼M1

- в) са осъждани за извършване на тежки правонарушения срещу действащите закони в тази област относно:
 - условията на заплащане и наемане на работа в професията, и
 - автомобилния превоз на стоки или пътници, в зависимост от случая, в частност правилата, отнасящи се за периодите на управление на превозното средство и почивка на водачите, масата и размерите на превозните средства с търговско предназначение, пътната безопасност и безопасността на превозните средства, опазването на околната среда и другите правила относно професионалната отговорност.

▼B

В случаите, посочени в букви а), б) и в), изискването за добра репутация не може да се счита за изпълнено докато не се възстанови добрата репутация, или не се осъществи друга мярка с равностоен ефект, съгласно съществуващите релевантни национални разпоредби.

3. а) Подходящото финансово състояние се изразява в притежаването на достатъчно налични средства, за да се осигури безпрепятствено започване на дейността и правилно управление на предприятието.
- б) За да се установи финансовото състояние на предприятието, компетентният орган отчита: годишните финансови отчети на предприятието, ако има такива; наличните средства, включително и банкови депозити, овърдрафт и банкови заеми; активите, включително и недвижима собственост, които могат да се използват от предприятието за предоставяне на обезпечение; разходите, включително и разходи за закупуване или първоначална вноска за изплащане на превозни средства, помещения, сгради и съоръжения, и оборотния капитал.

▼M1

- в) Предприятието трябва да има наличен капитал и резерви в размер най-малко на 9 000 EUR, когато използва само едно превозно средство, и най-малко 5 000 EUR за всяко допълнително превозно средство.

По смисъла на настоящата директива стойностите на еврото за националните валути, които не участват в третия етап на паричния съюз, се фиксират на всеки пет години. Курсовете, които следва да се прилагат, са курсовете, получени за първия работен ден през месец октомври и публикувани в *Официален вестник на Европейските общности*. Те влизат в сила на 1 януари през следващата календарна година.

- г) По смисъла на алинеи а), б) и в), компетентният орган може да приеме или изиска, като доказателство, потвърждение или уверение, дадено от банка или друга подходяща компетентна институция. Такова потвърждение или уверение може да бъде банковата гаранция, под формата на залог или обезпечение, или всяко друго подобно средство.

▼B

- д) Букви б), в) и г) се прилагат само за предприятия, оправомощени в държава-членка според националната уредба да

▼B

извършват по професия дейност като автомобилен превозвач, считано от 1 януари 1990 г.

▼M1

4. а) Условието, свързано с професионална компетентност се изразява в притежаването на знания, съответстващи на нивото на обучение, предвидено в списъка на предметите, включени в приложение I. Професионалната компетентност се установява с помощта на задължителен писмен изпит, който може да бъде допълнен и от устен изпит, организиран във формата, посочена в приложение I, от институцията или органа, определени за тази цел от държавата-членка.
- б) Държавите-членки могат да освободят от изпит кандидатите, които предявят доказателство най-малко за пет години практически опит в транспортно предприятие на ръководен пост, при условие че тези кандидати положат изпит при условия, определени от държавата-членка в съответствие с приложение I.
- в) Държавите-членки могат да освободят от явяване на изпит по предметите, включени в техните дипломи, титулярите на някои дипломи за горно ниво на обучение или на технически дипломи, които предявят доказателство за солидни познания по определени от тях предмети от изброените в приложение I и обхванати от дипломите.
- г) Като доказателство за професионална компетентност се представя сертификат, издаден от институцията или органа, посочени в а). Сертификатът се изготвя в съответствие с образеца, даден в приложение Ia.
- д) За кандидатите, възнамеряващи ефективно и продължително да управляват предприятия, извършващи по професия единствено вътрешни превози, държавите-членки могат да предвидят в знанията, които следва да се вземат предвид при определянето на професионалната компетентност, да се включат само предметите, свързани с вътрешните превози. В този случай в сертификата за професионална компетентност, образец на който е даден в приложение Ia на настоящата директива, се посочва, че титулярът на сертификата е правоспособен да упражнява ефективно и продължително управление на предприятия, които по професия извършват единствено превози в държавата-членка, която е издала сертификата.
- е) След консултации с Комисията държавата-членка може да поиска от всяко лице, което е титуляр на сертификат за професионална компетентност, издадено от компетентен орган в друга държава-членка след 1 октомври 1999 г., ако лицето обичайно е пребивавало в първата държава-членка, да положи допълнителен изпит, организиран от институцията или органа, определени за целта от първата държава-членка. В допълнителния изпит се включват специфичните знания, свързани с националните аспекти на професията на автомобилен превозвач в първата държава-членка.

Тази точка се прилага за срок от три години, считано от 1 октомври 1999 г. Този срок може да бъде удължен за максимален срок от пет години от Съвета по предложение на Комисията, съгласно разпоредбите на Договора. Той се прилага само за физически лица, които при получаването на сертификат за професионална компетентност съгласно условията, посочени в първата алинея, все още не са получили споменатия сертификат в държава-членка.

▼B*Член 4*

Държавите-членки определят обстоятелствата, при които предприятието за автомобилен превоз може, независимо от член 3, параграф 1, да бъде временно управлявано за максимален срок от една година и с удължаване за максималния срок с шест месеца, в надлежно оправдани специални случаи, в случай на смърт, физическа или юридическа недееспособност на физическото лице, извършващо по професия дейност като автомобилен превозвач, или на физическото лице, което отговаря на изискванията от член 3, параграф 1, букви а) и в).

Компетентните органи в държавите-членки могат, като изключение и в определени специални случаи, окончателно да оправомощят лице, което не отговаря на изискването за професионална компетентност, посочено в член 3, параграф 1, буква в), да ръководи предприятие за автомобилен превоз, при условие че това лице притежава най-малко три години практически опит в ежедневното управление на предприятието.

Член 5

1. Предприятията, представили доказателства, че преди:
 - 1 януари 1978 г. за Белгия, Дания, Германия, Франция, Ирландия, Италия, Люксембург, Нидерландия и Обединеното кралство,
 - 1 януари 1984 г. за Гърция,
 - 1 януари 1986 г. за Испания и Португалия,
 - 3 октомври 1989 г. за територията на бившата Германска демократична република,

▼M1

- 1 януари 1995 г. за Австрия, Финландия и Швеция,

▼B

са били оправомощени съобразно националната уредба на държава-членка да извършват по професия дейност като автомобилен превозвач на товари или автомобилен превозвач на пътници, по целесъобразност, във вътрешни и/или международни превози, се освобождават от изискването да предоставят доказателство, че отговарят на изискванията на разпоредбите от член 3.

2. Физическите лица, които:
 - след 31 декември 1974 г. и преди 1 януари 1978 г. за Белгия, Дания, Германия, Франция, Ирландия, Италия, Люксембург, Нидерландия и Обединеното кралство,
 - след 31 декември 1980 г. и преди 1 януари 1984 г. за Гърция,
 - след 31 декември 1982 г. и преди 1 януари 1986 г. за Испания и Португалия,
 - след 2 октомври 1989 г. и преди 1 януари 1992 г. за територията на бившата Германска демократична република,

▼M1

- след 31 декември 1994 г. и преди 1 януари 1997 г. за Австрия, Финландия и Швеция,

▼B

- са били:
- оправомощени да извършват по професия дейност като автомобилен превозвач на товари или автомобилен превозвач на пътници, в зависимост от случая, без да са представили доказа-

▼ B

телство, съгласно националната уредба, за тяхната професионална компетентност, или

— определени ефективно и продължително да управляват транспортната дейност на предприятието,

трябва да са отговаряли на условието за професионална компетентност, посочено в член 3, параграф 4 преди:

— 1 януари 1980 г. за Белгия, Дания, Германия, Франция, Ирландия, Италия, Люксембург, Нидерландия и Обединеното кралство,

— 1 януари 1986 г. за Гърция,

— 1 януари 1988 г. за Испания и Португалия,

— 1 юли 1992 г. за територията на бившата Германска демократична република,

▼ M1

— 1 януари 1997 г. за Австрия, Финландия и Швеция.

▼ B

Същото изискване се прилага и в случая, посочен в член 3, параграф 1, трета алинея.

▼ M1

3. а) Всички предприятия, които са оторизирани да осъществяват по професия дейност като автомобилен превозвач преди 1 октомври 1999 г., изпълняват по отношение на автомобилния парк, който експлоатират на тази дата, изискванията съгласно член 3, параграф 3 не по-късно от 1 октомври 2001 г.

Тези предприятия, обаче, изпълняват условията, наложени от член 3, параграф 3 по отношение на всяко увеличаване на автомобилния им парк след 1 октомври 1999 г.

б) Предприятията, осъществяващи по професия дейност като автомобилен превозвач преди 1 октомври 1999 г. с превозни средства, чиято максимално допустима маса е между 3,5 тона и 6 тона, изпълняват условията, наложени по член 3, параграф 3, не по-късно от 1 октомври 2001 г.

▼ B*Член 6*

1. Решенията, взети от компетентните органи на държавите-членки в съответствие с мерките, приети на основание на настоящата директива, с които се отхвърля заявление за допускане до професията на автомобилен превозвач, съдържат основанията за отказа.

▼ M1

Държавите-членки гарантират, че компетентните органи проверяват редовно и най-малко веднъж на пет години, дали предприятията все още отговарят на изискванията за добра репутация, финансова стабилност и професионална компетентност.

Ако по време на проверката се установи, че изискването за финансова стабилност не е удовлетворено, органите могат, когато другите икономически показатели на предприятието дават основание да се допусне, че изискването за финансова стабилност ще бъде отново трайно изпълнено в обозримо бъдеще на основата на финансов план, да удължат този срок с не повече от една година.

▼ B

2. Държавите членки следят компетентните органи да отнемат разрешителното за извършване на професионална дейност като

▼ В

автомобилен превозвач, ако установят, че условията съгласно член 3, параграф 1, букви а), б) или в) вече не се спазват. В този случай, обаче, те определят достатъчно време, за да се назначи заместник.

3. Относно решенията, посочени в параграфи 1 и 2, държавите-членки следят за предоставянето на възможност на предприятията, обхванати от настоящата директива, да защитят своите интереси с подходящи средства.

Член 7

► **M1** 1. Когато са извършени нарушения на разпоредбите ◀, уреждащи автомобилните превози на товари или пътници, по целесъобразност, които могат да доведат до отнемане на разрешителното за извършване на професионална дейност като автомобилен превозвач, държавите-членки трябва да осигурят за държавата-членка, в която се е установил автомобилният превозвач, цялата информация, с която разполагат за тези нарушения и санкциите, които са наложени.

▼ M1**▼ В**

► **M1** 2. ◀ Държавите-членки си предоставят една на друга взаимна помощ във връзка с прилагането на настоящата директива.

ДЯЛ II

Взаимно признаване на дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация*Член 8*

1. По отношение на дейностите, посочени в настоящата директива, държавите-членки вземат мерките, определени с настоящата директива, относно установяването на тяхна територия на физическите лица и предприятията, посочени в дял I от общата програма за премахване на ограниченията върху правото на свободно установяване ⁽¹⁾.

2. Без да се засягат параграфи 3 и 4, приемащата държава-членка, с цел да допусне превозвача до професията на автомобилен превозвач, приема като достатъчно доказателство за добра репутация ► **M1** — ◀ — извлечение от съдебното досие или при липса на такова, равностоен документ, издаден от компетентен съдебен или административен орган в страната по произход на автомобилния превозвач или страната, от която той идва, удостоверяващ че тези изисквания са изпълнени.

3. Когато приемащата държава-членка налага върху собствените си граждани спазването на определени изисквания за добра репутация, а доказателство, че тези изисквания са спазени не може да бъде получено от документа, посочен в параграф 2, тази държава-членка приема като достатъчно доказателство по отношение на граждани на други държави-членки сертификат, издаден от компетентен съдебен или административен орган в страната по произход на автомобилния превозвач или страната, от която той идва, удостоверяващ, че тези изисквания са спазени. Този сертификат се отнася до специфични факти, считани за релевантни от приемащата държава.

4. Когато страната по произход или страната, от която идва чуждестранното лице не е издала необходимия документ в съот-

⁽¹⁾ ОВ 2, 15.1.1962 г., стр. 36/62.

▼ **B**

ветствие с параграфи 2 и 3, този документ може да бъде заменен от клетвена декларация или от тържествена декларация, направена от съответното лице пред компетентен съдебен или административен орган или, по целесъобразност, пред нотариус в страната по произход на лицето или страната, от която то идва; този орган или нотариус издава удостоверение, удостоверяващо автентичността на клетвената декларация или тържествената декларация.

► **M1** ————— ◀

5. Документите, издадени в съответствие с параграфи 2 и 3 не се приемат, ако са представени по-късно от три месеца след датата на издаването им. Това условие се прилага и за декларациите, направени в съответствие с параграф 4.

Член 9

1. Когато приемащата държава-членка изисква сертификат като доказателство за финансова стабилност, тя счита съответните сертификати, издадени от банки в страната на произход или в страната, от която идва чуждият гражданин, или от други финансови органи, определени от тази страна, за еквивалентни на сертификатите, издадени на собствената ѝ територия.

2. Когато държава-членка налага върху собствените си граждани определени изисквания за финансова стабилност, а доказателството че тези изисквания са спазени не може да бъде получено по силата на документа, посочен в параграф 1, тя приема като достатъчно доказателство по отношение на граждани на други държави-членки сертификат, издаден от компетентен административен орган в страната по произход или страната, от която идва чуждестранният гражданин, удостоверяващ, че въпросните изисквания са спазени. Този сертификат касае специфичните факти, считани за релевантни от приемащата страна.

Член 10

1. От 1 януари 1990 г. държавите-членки признават като достатъчно доказателство за професионална компетентност сертификатите, посочени в член 3, параграф 4, четвърта алинея, които са издадени от друга държава-членка.

2. За предприятията, оправомощени в Гърция преди 1 януари 1981 г., или в другите държави-членки преди 1 януари 1975 г. съгласно националната уредба за извършване по професионална дейност като автомобилен превозвач на товари или автомобилен превозвач на пътници във вътрешни и/или международни автомобилни превози и доколкото въпросните предприятия са дружества по смисъла на член 58 от Договора, държавите-членки приемат като достатъчно доказателство за професионална компетентност сертификатите, удостоверяващи че съответната дейност действително е извършвана в държава-членка в продължение на три години. Тази дейност не трябва да е преустановена за повече от пет години преди датата на представяне на сертификата.

В случай на юридическо лице, сертификатът, удостоверяващ, че дейността действително е била извършвана, се издава на едно от физическите лица, фактически отговорно за транспортната дейност на предприятието.

3. Сертификатите, издадени на автомобилните превозвачи преди ► **M1** 1 октомври 1999 г. ◀ като доказателство за професионалната им компетентност съгласно действащите разпоредби до тази дата, се считат за еквивалентни на сертификатите, издадени съгласно разпоредбите на настоящата директива.

▼ A1

4. Чрез дерогация от параграф 3, свидетелствата, издадени на автомобилните превозвачи в Чешката република преди датата на присъединяване, се считат за равностойни на свидетелствата, издадени в съответствие с разпоредбите на настоящата директива само ако са издадени на:

- международни автомобилни превозвачи на стоки и автомобилни превозвачи на пътници съгласно Закона за автомобилния транспорт № 111/1994 Sb., както е изменен със Закон № 150/2000 Sb., от 1 юли 2000;
- местни автомобилни превозвачи на стоки и на пътници съгласно Закона за автомобилния транспорт № 111/1994 Sb., както е изменен със Закон № 150/2000 Sb., от 1 януари 2003.

5. Чрез дерогация от параграф 3, свидетелствата, издадени на автомобилните превозвачи в Естония преди датата на присъединяване, се считат за равностойни на свидетелствата, издадени в съответствие с разпоредбите на настоящата директива само ако са издадени на:

- международни и местни автомобилни превозвачи на стоки съгласно Закона за автомобилния транспорт от 7 юни 2000 (RT I 2000, 54, 346) считано от 1 октомври 2000;
- международни и местни автомобилни превозвачи на пътници съгласно Закона за общественя транспорт от 26 януари 2000 (RT I 2000, 10, 58) считано от 1 октомври 2000.

6. Чрез дерогация от параграф 3, свидетелствата, издадени на автомобилните превозвачи в Латвия преди датата на присъединяване, се считат за равностойни на свидетелствата, издадени в съответствие с разпоредбите на настоящата директива само ако са издадени на:

- международни и местни автомобилни превозвачи на стоки и на пътници съгласно Закона за автомобилен превоз и Наредба № 9 на Министерството на транспорта от 6 февруари 2001 относно изпитната комисия за издаване на свидетелства за професионална компетентност за националния и международния автомобилен превоз на стоки и пътници, считано от 1 април 2001.

7. Чрез дерогация от параграф 3, свидетелствата, издадени на автомобилните превозвачи в Литва преди датата на присъединяването се считат за равностойни на свидетелствата, издадени в съответствие с разпоредбите на настоящата директива само ако са издадени на:

- международни и местни автомобилни превозвачи на стоки и на пътници съгласно Заповед № 3 20 на министъра на транспорта и съобщенията относно изпитите за професионална компетентност за лица, осъществяващи лицензирани дейности в шосейния транспорт, от 13 януари 2003, считано от 17 януари 2003.

8. Чрез дерогация от параграф 3, свидетелствата, издадени на автомобилните превозвачи в Унгария преди датата на присъединяването, се считат за равностойни на свидетелствата, издадени в съответствие с разпоредбите на настоящата директива само ако са издадени на:

- международни автомобилни превозвачи на стоки съгласно Постановление № 20/1991 (I. 29.) Ком. на Министерския съвет, което изменя Постановление № 89/1988 (XII. 20.) МТ на Министерския съвет, считано от 1 февруари 1991;
- местни автомобилни превозвачи на стоки съгласно Постановление № 31/1995 (III. 24.) Ком. на Министерския съвет, което изменя Постановление № 89/1988 (XII. 20.) МТ на Министерския съвет, считано от 1 април 1995;

▼ A1

— автомобилни превозвачи на стоки съгласно Постановление № 68/2001 (IV.20.) Ком. на Министерския съвет, което изменя Постановление № 89/1988 (XII. 20.) МТ на Министерския съвет, считано от 1 май 2001;

— автомобилни превозвачи на пътници съгласно Постановление № 49/2001 (XII. 22.) КôViM на министъра на транспорта и на управлението на водите, считано от 1 януари 2002.

9. Чрез дерогация от параграф 3, свидетелствата, издадени на автомобилните превозвачи в Полша преди датата на присъединяването, се считат за равностойни на свидетелствата, издадени в съответствие с разпоредбите на настоящата директива само ако са издадени на международни и местни автомобилни превозвачи на стоки и на пътници съгласно Закона за автомобилния транспорт от 6 септември 2001, считано от 1 януари 2002.

10. Чрез ерогация от параграф 3, свидетелствата, издадени на автомобилните превозвачи в Словашката република преди датата на присъединяването, се считат за равностойни на свидетелствата, издадени в съответствие с разпоредбите на настоящата директива само ако са издадени на международни и местни автомобилни превозвачи на стоки и на пътници съгласно Закона за автомобилния транспорт № 168/1996, както е изменен на 19 август 2002, считано от 1 септември 2002.

▼ A2

11. Чрез дерогация от параграф 3, удостоверения, издадени в България на автомобилни превозвачи преди датата на присъединяване, се считат за еквивалентни на удостоверенията, издадени в съответствие с разпоредбите на настоящата директива, само ако са издадени на:

— международни автомобилни превозвачи на товари и пътници съгласно Наредба № 11 от 31 октомври 2002 г. за международния автомобилен превоз на пътници и товари (Държавен вестник бр. 108 от 19 ноември 2002 г.), след 19 ноември 2002 г.;

— вътрешни автомобилни превозвачи на товари и пътници съгласно Наредба № 33 от 3 ноември 1999 г. за общественя превоз на пътници и товари, изменена на 30 октомври 2002 г. (Държавен вестник бр. 108 от 19 ноември 2002 г.), след 19 ноември 2002 г.

12. Чрез дерогация от параграф 3, удостоверения, издадени на автомобилни превозвачи в Румъния, преди датата на присъединяване се считат за еквивалентни на сертификатите, издадени в съответствие с разпоредбите на настоящата директива, ако са издадени на международни и вътрешни превозвачи на товари и пътници съгласно Заповед № 761 на министъра на транспорта от 21 декември 1999 г. за назначаване, обучение и професионално лицензиране на лицата, управляващи постоянно и ефективно пътнотранспортната дейност, след 28 януари 2000 г.

▼ M1*Член 10a*

Държавите-членки предвиждат системи от санкции за нарушения на вътрешните разпоредби, приети в съответствие с настоящата директива, и предприемат всички мерки, необходими, за да осигурят налагането на тези санкции. Така предвидените санкции са ефективни, пропорционални и възпиращи.

Член 10б

След 1 октомври 1999 г. държавите-членки признават като достатъчно доказателство за професионална компетентност серти-

▼ M1

фискатите, съответстващи на образаца, даден в приложение Ia, и издадени от институцията или органа, определени за целта от всяка държава-членка.

▼ A2

Удостоверенията за професионална компетентност, посочени в член 10, параграфи от 4 - 12, могат да бъдат преиздадени от съответните държави-членки във формата на удостоверение, посочено в приложение Ia.

▼ B

РАЗДЕЛ III

Заключителни разпоредби*Член 11*

Държавите-членки определят компетентните институции и органи, които издават документите, посочени в член 8, параграф 2 и в член 9, и сертификатът, посочен в член 10, параграф 2. Те незабавно информират другите държави-членки и Комисията за това.

Член 12

Членове 8—11 се прилагат също и за местни лица на държави-членки, които съгласно Регламент (ЕИО) № 1612/68 на Съвета от 15 октомври 1968 г. относно свободното движение на заети лица в Общността ⁽¹⁾, осъществяват дейност като автомобилен превозвач на товари или автомобилен превозвач на пътници в качеството си на заети лица.

Член 13

1. Държавите-членки вземат мерките, необходими с оглед спазването на настоящата директива не по-късно от датите, изброени в приложение II, част Б, след консултиране с Комисията.
2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на разпоредбите от националното право, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 14

Директивите, изброени в приложение II, част А, се отменят с настоящата директива, без да се засягат задълженията на държавите-членки относно сроковете за въвеждане или прилагане, предвидени в приложение II, част Б.

Позоваванията на отменените директиви се тълкуват като позовавания на настоящата директива и следва да се четат съгласно таблицата за съответствие, дадена в приложение III.

Член 15

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

⁽¹⁾ ОВ L 257, 19.10.1968 г., стр. 2. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕИО) № 2434/92 (ОВ L 245, 26.8.1992 г., стр. 1).

▼ **M1****ПРИЛОЖЕНИЕ I****I. СПИСЪК НА УЧЕБНИТЕ ПРЕДМЕТИ, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 3, ПАРАГРАФ 4**

Минималните задължителни знания, които следва да се изискват за официалното признаване на професионална компетентност от държавите-членки, трябва да включват учебните предмети, изброени по-долу, съответно за автомобилните превози на товари и автомобилните превози на пътници. Нивото на теоретичните знания и практическите умения на кандидатите за превозвачи на стоки и превозвачи на пътници по тези предмети трябва да съответства на нивото, което се изисква за управление на предприятие за автомобилни превози.

Минималното ниво на знанията, посочено по-долу, не може да бъде по-ниско от ниво 3 в структурата на обучение, определена в приложението към Решение 85/368/ЕИО ⁽¹⁾, т.е. нивото на знанията, получени по време на задължителното образование, разширени чрез професионално обучение и допълнително техническо обучение или чрез техническо образование, получено в средното училище.

A. Гражданско право*Автомобилен превоз на стоки и пътници*

От кандидата се изисква, по-специално:

1. да е запознат с основните видове договори, използвани в автомобилния превоз, и произтичащите от тях права и задължения;
2. да може да сключи договор със законна сила, и по-специално по отношение на условията на превоз;

Автомобилен превоз на стоки

3. да е в състояние да разгледа иск, предявен от неговия принципал, за възстановяване на погинали или повредени стоки по време на превозването им или за забавена доставка и да разбере как се отразява такъв иск на договорната му отговорност;
4. да е запознат с правилата и задълженията, произтичащи от Конвенцията относно договора за международен превоз на стоки по пътищата;

Автомобилен превоз на пътници

5. да е в състояние да разгледа иск, предявен от неговия принципал, относно обезщетение за нанесени телесни повреди на пътници или увреждане на багажа им в резултат на злополука по време на превозване или относно обезщетение за забавени доставки и да разбере как се отразява такъв иск на договорната му отговорност.

B. Търговско право*Автомобилен превоз на стоки и пътници*

От кандидата се изисква в частност:

1. да е запознат с условията и формалностите, определени за упражняване на професията, общите задължения на превозвачите (регистрация, водене на документация и т.н.) и последствията при несъстоятелност;
2. да има необходимите познания за различните видове търговски дружества и разпоредбите, определящи тяхното учредяване и дейност.

⁽¹⁾ Решение 85/368/ЕИО на Съвета от 16 юли 1985 г. относно сравнимостта на професионалните квалификации на държавите-членки на Европейската общност (ОВ L 199, 31.7.1985, стр. 56).

▼ M1**В. Социално право***Автомобилен превоз на стоки и пътници*

От кандидата се изисква в частност:

1. да е запознат с ролята и функциите на различните социални институции в областта на автомобилния превоз (профсъюзи, работнически съвети, цехови отговорници, инспектори по труда и т.н.);
2. да е запознат със задълженията на работодателите относно социалното осигуряване;
3. да е запознат с разпоредбите, уреждащи трудовите договори за различните категории работници, наети на работа от предприятията за автомобилен превоз (форма на договорите, задължения на страните по договора, условия на труд и работно време, платени отпуски, възнаграждение, нарушение на договорите и т.н.);
4. да е запознат с разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 3820/85 ⁽¹⁾ и Регламент (ЕИО) № 3821/85 ⁽²⁾ и с практическите мерки за прилагането на тези регламенти.

Г. Данъчно право*Автомобилни превози на стоки и пътници*

За кандидата е необходимо да е запознат с разпоредбите, уреждащи:

1. ДДС върху транспортните услуги;
2. данъка върху моторните превозни средства;
3. данъците върху конкретните моторни превозни средства за превозване на стоки, таксите и потребителските такси за ползване на инфраструктура;
4. данъка върху дохода.

Д. Бизнес и финансово управление на предприятието*Превоз на стоки и пътници*

От кандидата се изисква в частност:

1. да е запознат със законите и практиката за използване на чекове, менителници, записи на заповед, кредитни карти и други платежни средства или начини за плащане;
2. да е запознат с различните видове кредити (банков кредит, документарен акредитив, гаранционни депозити, ипотечи, лизинг, аренда, факторинг и др.) и с тежестите и задълженията, произтичащи от тях;
3. да знае какво е счетоводен баланс и как той се изготвя и тълкува;
4. да е в състояние да чете и тълкува отчета за приходите и разходите;
5. да е в състояние да направи оценка на рентабилността и финансовото състояние на предприятието, в частност на основата на финансовите съотношения;
6. да е в състояние да подготви бюджет;
7. да е запознат с елементите на разходите на своето предприятие (постоянни разходи, променливи разходи, оборотен капитал, амор-

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 3820/85 на Съвета от 20 декември 1985 г. относно хармонизиране на някои социални закони, отнасящи се до автомобилния транспорт (ОВ L 370, 31.12.1985 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕИО) № 3821/85 на Съвета от 20 декември 1985 г. относно записването на оборудване в автомобилния транспорт (ОВ L 370, 31.12.1985 г., стр. 8). Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1056/97 на Комисията (ОВ L 154, 12.6.1997 г., стр. 21).

▼ **M1**

тизация и т.н.) и да е в състояние да изчисли разходите на едно превозно средство, на километър, на пътуване или на тон;

8. да е в състояние да направи организационна структура на предприятието, свързана с общото разпределение на персонала и да изготви работни планове и др.
9. да е запознат с принципите на маркетинга, рекламата и връзките с обществеността, включително и с насърчаване на продажбите на транспортни услуги, изготвяне на картотека на клиентите и др.;
10. да е запознат с различните видове застраховки, свързани с автомобилния превоз (застраховка гражданска отговорност, застраховка срещу телесна повреда в резултат на злополука) застраховка „Живот“, застраховане, различно от животозастраховането и застраховка на багаж) и с гаранциите и задълженията, произтичащи от тях;
11. да е запознат с приложенията за предаване на данни по електронен път в автомобилния превоз;

Автомобилен превоз на стоки

12. да е в състояние да прилага разпоредбите, уреждащи фактурирането на услуги за автомобилен превоз на стоки и да знае смисъла и значението на Инкотермс;
13. да е запознат с различните категории транспортни спомагателни устройства, тяхната роля, функции и, при необходимост, техният статут;

Автомобилен превоз на пътници

14. да е в състояние да прилага разпоредбите, уреждащи тарифите и ценообразуването в държавния и частния превоз на пътници;
15. да е в състояние да прилага разпоредбите, уреждащи фактурирането на услугите за автомобилен превоз на пътници.

Е. Достъп до пазара*Автомобилен превоз на стоки и пътници*

От кандидата се изисква в частност:

1. да е запознат с нормативните актове за професията, които уреждат автомобилните превози под наем или срещу възнаграждение, отдаването под наем на товарни превозни средства и сключването на договори с подизпълнител, и в частност с разпоредбите, уреждащи официалната организация на професията, допускането до професията, разрешителните за осъществяване на автомобилни превози в Общността и извън нея, контрола и санкциите;
2. да е запознат с разпоредбите за учредяване на предприятие за автомобилни превози;
3. да е запознат с различните документи, необходими за осъществяването на услуги за автомобилен превоз, и да е в състояние да въведе процедури за извършване на проверки, за да гарантира, че общоприетите документи за всяка транспортна дейност, и в частност документите на превозното средство, водача, стоките и багажа, се съхраняват в превозното средство и в офиса на предприятието.

Автомобилен превоз на стоки

4. да е запознат с разпоредбите относно организацията на пазара на услуги за автомобилен превоз на стоки, обработката на товарите и логистиката;
5. да е запознат с граничните формалности, ролята и областта на приложение на Т-документите и TIR-карнетите и със задълженията и отговорностите, възникващи при използването им;

Автомобилен превоз на пътници

6. да е запознат с разпоредбите относно организацията на пазара на автомобилни превози на пътници;

▼ **M1**

7. да е запознат с разпоредбите относно осъществяването на услуги за автомобилен превоз на пътници и да може да изготвя транспортни планове.

Ж. Технически стандарти и аспекти на работа*Автомобилен превоз на стоки и пътници*

От кандидата се изисква в частност:

1. да е запознат с разпоредбите относно теглото и размерите на превозните средства в държавите-членки и процедурите, които следва да се спазват в случай на наднормени товари, представляващи изключение от тези разпоредби;
2. да е в състояние да избере превозните средства и компонентите им (шаси, двигател, предавателна система, спирачна система и т.н.) в зависимост от потребностите на предприятието;
3. да е запознат с формалностите, свързани с типовото одобрение, регистрацията и техническия контрол върху тези превозни средства;
4. да знае какви мерки трябва да се предприемат за намаляване на шума и против замърсяването на въздуха от отделяните от моторните превозни средства изгорели газове;
5. да е в състояние да изготви планове за периодична поддръжка на превозните средства и тяхното оборудване;

Автомобилен превоз на стоки

6. да е запознат с различните видове съоръжения за обработка на товарите и товарещи устройства (заден борд, контейнери, палети и др.) и да е в състояние да въведе процедури и да даде указания за натоварване и разтоварване на стоките (разпределяне на товара, стифиране, складиране, укрепване, скрепяване и т.н.);
7. да е запознат с различните техники на „piggy-back“ и с комбинация транспорт тип ро-ро;
8. да е в състояние да приложи процедурите за спазване на разпоредбите за превозване на опасни стоки и отпадъци, в частност тези, произтичащи от Директива 94/55/ЕО ⁽¹⁾, Директива 96/35/ЕО ⁽²⁾ и Регламент (ЕИО) № 259/93 ⁽³⁾;
9. да е в състояние да приложи процедурите за изпълнение на разпоредбите за превозване на лесно развалими хранителни продукти, в частност тези, произтичащи от Европейска спогодба за превоз на лесно развалими хранителни продукти и за специалните транспортни средства, които се ползват при тези превози (АТР);
10. да е в състояние да приложи процедурите за изпълнение на разпоредбите за превозване на живи животни.

3. Пътна безопасност*Автомобилен превоз на стоки и пътници*

От кандидата се изисква в частност:

1. да знае какви квалификации се изискват за водачите (свидетелство за управление на МПС, медицински свидетелства, свидетелства за годност за управление на МПС и т.н.)

⁽¹⁾ Директива 94/55/ЕО на Съвета от 21 ноември 1994 г. относно сближаването на законодателствата на държавите-членки относно превоза на опасни стоки по шосе (ОВ L 319, 12.12.1994, стр. 7). Директива, последно изменена с Директива 96/86/ЕО на Комисията (ОВ L 335, 24.12.1996 г., стр. 43).

⁽²⁾ Директива 96/35/ЕО на Съвета от 3 юни 1996 г. относно професионалната квалификация на съветниците по безопасност при превоза на опасни стоки по шосе, с жп транспорт и по вътрешните водни пътища (ОВ L 145, 19.6.1996 г., стр. 10).

⁽³⁾ Регламент (ЕИО) № 259/93 на Съвета от 1 февруари 1993 г. относно надзора и управлението при превозването на отпадъци в рамките на, влизания и излизания от Европейската общност (ОВ L 30, 6.12.1993 г., стр. 1). Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 120/97 (ОВ L 22, 24.1.1997, стр. 14)

▼ M1

2. да е в състояние да вземе необходимите мерки, гарантиращи, че водачите ще спазват правилата за движение по пътищата, действащите забрани и ограничения в отделните държави-членки (ограниченията на скоростта, предимствата, ограниченията при престой и паркиране, използването на светлинните, пътните знаци и т.н.);
3. да е в състояние да изготви указания за проверка на водачите за изпълнение на изискванията за безопасност относно състоянието на превозните средства, тяхното оборудване и товар и относно предпазните мерки, които следва да се вземат;
4. да е в състояние да определи процедурите, които следва да се спазват в случай на злополука и да прилага необходимите процедури за предотвратяване на нови злополуки или тежки правонарушения на правилата за движение по пътищата;

Автомобилен превоз на пътници

5. да има основни познания за маршрутите в пътната мрежа на държавите-членки.

II. ОРГАНИЗАЦИЯ НА ИЗПИТА

1. Държавите-членки организират задължителен писмен изпит, който може да бъде последван и от устен изпит по избор, за да установят дали кандидатите за автомобилни превозвачи са овладели задължителното ниво на знания по предметите, включени в част I, и в частност способността им да използват инструментите и техниките, свързани с тях, и да изпълняват съответните административни и координационни задължения.
 - а) Задължителният писмен изпит включва два теста, и по-специално:
 - писмени въпроси, съдържащи въпроси с избор на един верен отговор (за всеки въпрос са дадени четири възможни отговора), или въпроси, изискващи пряк отговор, или комбинация от двата вида въпроси,
 - писмени упражнения/решаване на казуси.
 Минималната продължителност на всеки тест е два часа.
 - б) Когато е организиран устен изпит, държавите-членки могат да предвидят участието в него да става след успешно положен писмен изпит.
2. Когато държавите-членки организират също и устен изпит, те трябва да предвидят за всеки един от трите изпита минимална тежест, равна на 25 % и максимална тежест, равна на 40 % от общия брой на точките, които следва да се получат.

Когато държавите членки организират само писмен изпит, те трябва да предвидят за всеки от двата теста минимална тежест, равна на 40 % и максимална тежест, равна на 60 % от общия брой на точките, които следва да се получат.
3. За всички тестове кандидатите трябва да получат среден брой на точките, не по-малък от 60 % от общия брой на точките, които следва да се получат, като получените точки за всеки направен тест не могат да бъдат по-малко от 50 % от общия брой на възможните точки. Само за един от тестовете държавата-членка може да намали този процент от 50 % на 40 %.

▼ **M1**

ПРИЛОЖЕНИЕ Ia

ЕВРОПЕЙСКА ОБЩНОСТ

(Плътна хартия със светлобежов цвят — формат: DIN A4)

(Текст на официалния език/официалните езици или на един от официалните езици на държавата-членка, издала сертификата)

Отличителен знак на съответната държава-членка ⁽¹⁾Означаване на компетентната институция или орган ⁽²⁾**СЕРТИФИКАТ ЗА ПРОФЕСИОНАЛНА КОМПЕТЕНТНОСТ ЗА ОСЪЩЕСТВЯВАНЕ НА
ВЪТРЕШЕН (И МЕЖДУНАРОДЕН) ⁽³⁾ АВТОМОБИЛЕН ПРЕВОЗ НА СТОКИ (ПЪТНИЦИ) ⁽³⁾**

N° ...

⁽²⁾ с настоящото удостоверява:а) че ⁽⁴⁾

роден/а в на

е издържал/а тестовете за изпита за (година: семестър: ⁽⁵⁾ за получаване на сертификат за професионална компетентност за осъществяване на вътрешен (и международен) ⁽³⁾ автомобилен превоз на стоки [пътници] ⁽³⁾ в съответствие с ⁽⁶⁾б) че лицето, посочено в а), притежава необходимата правоспособност да работи в качеството си на специалист в предприятие за автомобилен превоз на стоки (автомобилен превоз на пътници) ⁽³⁾:

- извършвашо единствено вътрешен превоз ⁽³⁾,
- извършвашо международен превоз ⁽³⁾.

Този сертификат се счита за достатъчно доказателство за професионална компетентност, посочено в член 10, параграф 1 от Директива 96/26/ЕО на Съвета от 29 април 1996 г. относно допускане до професията на автомобилен превозвач на стоки и автомобилен превозвач на пътници и взаимно признаване на дипломи, сертификати и други документи, удостоверяващи официална квалификация, имащи за цел да улеснят упражняването на правото на свобода на установяване на тези превозвачи за осъществяване на вътрешни и международни превози.

Издален в на

..... ⁽⁷⁾

► ⁽¹⁾ Отличителен символ за държавата: (B) Белгия, (BG) България, (CZ) Чешка Република, (DK) Дания, (D) Германия, (EST) Естония, (GR) Гърция, (E) Испания, (F) Франция, (IRL) Ирландия, (I) Италия, (CY) Кипър, (LV) Латвия, (LT) Литва, (L) Люксембург, (H) Унгария, (M) Малта, (NL) Нидерландия, (A) Австрия, (PL) Полша, (P) Португалия, (RO) Румъния, (SLO) Словения, (SK) Словакия, (FIN) Финландия, (S) Швеция, (UK) Обединеното кралство. ◀

⁽²⁾ Институция или орган, определени предварително от всяка държава-членка на Европейската общност, за да издават настоящия сертификат.

⁽³⁾ Заличава се при необходимост.

⁽⁴⁾ Фамилно име и собствени имена; място и дата на раждане.

⁽⁵⁾ Идентификация на изпита.

⁽⁶⁾ Позоваване на разпоредбите на вътрешното право, приети в тази област в съответствие с горепомнатата директива.

⁽⁷⁾ Подпис и печат на компетентната институция или орган, издаващи сертификата.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ЧАСТ А

ОТМЕНЕНИ ДИРЕКТИВИ

(посочени в член 14)

- Директива 74/561/ЕИО
 - Директива 74/562/ ЕИО
 - Директива 77/796/ ЕИО
- и техните последващите изменения:
- Директива 80/1178/ ЕИО
 - Директива 80/1179/ ЕИО
 - Директива 80/1180/ ЕИО
 - Директива 85/578/ ЕИО
 - Директива 85/579/ ЕИО
 - Директива 89/438/ ЕИО
 - Регламент (ЕИО) № 3572/90: само членове 1 и 2

ЧАСТ Б

Краен срок за въвеждане или прилагане

<i>Директива</i>	<i>Краен срок за въвеждане или прилагане</i>
74/561/ ЕИО (ОВ L 308, 19.11.1974 г., стр. 18)	1 януари 1977 г. 1 януари 1978 г.
80/1178/ ЕИО (ОВ L 350, 23.12.1980 г., стр. 41)	1 януари 1981 г.
85/578/ ЕИО (ОВ L 372, 31.12.1985 г., стр. 34)	1 януари 1986 г.
89/438/ ЕИО (ОВ L 212, 22.7.1989 г., стр. 101)	1 януари 1990 г.
74/562/ ЕИО (ОВ L 308, 19.11.1974, стр. 23)	1 януари 1977 г. 1 януари 1978 г.
80/1179/ ЕИО (ОВ L 350, 23.12.1980 г., стр. 42)	1 януари 1981 г.
85/579/ ЕИО (ОВ L 372, 31.12.1985 г., стр. 35)	1 януари 1986 г.
89/438/ ЕИО (ОВ L 212, 22.7.1989 г., стр. 101)	1 януари 1990 г.
77/796/ ЕИО (ОВ L 334, 24.12.1977, стр. 37)	1 януари 1979 г.
80/1180/ ЕИО (ОВ L 350, 23.12.1980, стр. 43)	1 януари 1981 г.
89/438/ ЕИО (ОВ L 212, 22.7.1989 г., стр. 101)	1 януари 1990 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ТАБЛИЦА ЗА СЪОТВЕТСТВИЕ

Директива 74/561/ЕИО	Директива 74/562/ЕИО	Директива 89/438/ ЕИО	Директива 77/796/ ЕИО	Настоящата директива
Член 1, параграф 1	Член 1, параграф 1			Член 1, параграф 1
Член 1, параграф 2, първо тире	—			Член 1, параграф 2, първо тире
—	Член 1, параграф 2, първо тире			Член 1, параграф 2, второ тире
Член 1, параграф 2, второ тире	Член 1, параграф 2, второ тире			Член 1, параграф 2, трето тире
Член 2, параграфи 1и 2	—			Член 2, параграфи 1и 2
—	Член 1, параграф 3			Член 2, параграф 3
Член 3	Член 2			Член 3
Член 4	Член 3			Член 4
Член 5	Член 4			Член 5
Член 6	Член 5			Член 6
Член 6а	Член 5а			Член 7
Член 7	Член 6			—
			Член параграф 1, 1,	Член 8, параграф 1
			Член 3	Член 8, параграф 2
			Член 4	Член 9
			Член параграф 1, 5,	Член 10, параграф 1
			Член параграф 2, 5,	Член 10, параграф 2
—	—	Член 4		Член 10, параграф 3
			Член 6	Член 11
			Член параграф 1, 2,	Член 12
—	—	Член 5		Член 13
—	—			Член 14
Член 8	Член 7			Член 15
Приложение, част А, точка 1	Приложение, част А, точка 1			Приложение I, част А (Право)
Приложение, част А, точки 2, 3, 4, 5	—			Приложение I, част А, точка 1, букви а), б), в), г)
—	Приложение, част А, точки 2, 3, 4, 5			Приложение I част А, точка 2, букви а), б), в), г)
Приложение, част Б	Приложение, част Б			Приложение I, част Б
—	—	—	—	Приложение II част А
—	—	—	—	Приложение II част Б
—	—	—	—	Приложение III